

Sygn. akt II CSK 84/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku M. S.
przy uczestnictwie B. S.
o podział majątku i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 sierpnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 11 maja 2015 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. oddala wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli skarga kasacyjna przysługuje tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 519¹ § 2 k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że w sprawach działowych, do których należą sprawy o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a taki charakter ma rozpoznawana sprawa, wartością przedmiotu zaskarżenia nie jest wartość całego dzielonego majątku, ale wartość interesu majątkowego lub składnika majątkowego, którego dotyczy zaskarżenie (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2016 r., I CZ 21/16, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2016 r., I CZ 6/16, nie publ. i powołane tam orzecznictwo).

W skardze kasacyjnej uczestniczki B. S., wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 11 maja 2015 r., wartość zaskarżenia określono na kwotę 117.450,00 zł. Wartość przedmiotu zaskarżenia została oznaczona prawidłowo, ponieważ uczestniczka kwestionuje zasądzenie od niej na rzecz wnioskodawczyni kwoty 117.450,00 zł tytułem spłaty (zarzut naruszenia art. 5 w zw. z art. 212 § 1 k.c.) oraz nierozłożenie na raty zasądzonej należności (zarzut naruszenia art. 320 k.p.c.). Wartość przedmiotu zaskarżenia jest zatem niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych, a więc skarga kasacyjna nie była dopuszczalna.

Z przytoczonych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu (art. 519¹ § 2 w zw. z art. 398⁶ § 3).

Wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego należy oddalić, ponieważ odpowiedź została wniesiona po terminie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności.

